

MLSPB THKP-C'NİN BİR SÜRECİ OLAN POLİTİK-ASKERİ SAVAŞ ÖRGÜTÜ

MLSPB; THKPC'NİN BİR SÜRECİ OLAN POLİTİK-ASKERİ SAVAŞ ÖRGÜTÜ

1965-70 yılları... Osmanlı İmparatorluğundan evrilen devlet, Kürdistan'daki kısa süreli çeşitli isyanların dışında, proletarya ve onun müttefiklerinin sosyal ve sınıfsal niteliklerini yepyeni bir kimlikle karşısında buluyordu.

THKP-C gerillaları, emperyalizmin gizli işgali altındaki bu ülkede, emperyalizme karşı halkın tavrını, Oligarşik Devlet ittifakının ve faşizmin baskı-zulüm ve sömürsüne karşı isyanı, devrimci kurtuluşun perspektifleriyle ifade etmeye başladılar. Emekçi yığınlar, kendi tarihlerinde olağanüstü uzun bir dönem suskun kalmışlardı. Sonra sosyalizm soyut, revizyonist, pasifist, kuyrukçu yorumlarla tartışılmaya başlanmış ve nihayet THKP-C, politik-askeri diyalektik içerisinde Türkiye Devriminin ilk adımlarını atmaya başlamıştı...

Genellikle akademik platformun düşünsel ve pratik etkinliklerinden yola çıkarak, işçi grevleri, köylülerin toprak işgalleriyle de buluşan THKP-C öncülleri, bu eylemler içinde kitlelerle hızlı ve yoğun bir alışveriş yaşadılar. Aynı süreçte revizyonizmle ciddi bir düşünsel saflaşma gerçekleşti. Böylelikle bir yandan sağ gelenekler, sınıfın devrim, çalışma tarzı, örgütlenme anlayış ve perspektiflerle parçalanırken bir yandan da partinin ideolojik stratejik evrim süreci yaşamınmış oldu. TİP'den, MDD'den başlayan bu evrim, 'Kesintisiz 2-3'lerle önemli bir aşamaya ulaştı, ideolojinin netleşmesi; devrim stratejisinin oluşması, P-C öncüllerinin çok yönlü pratik içinde gelişerek kadrolaşması, partileşme sürecinin de tamamlanması anlamına geliyordu.

Ve THKP-C, 1970 Aralık ayında kuruluşunun ardından bir dizi anti-emperyalist, anti oligarşik eylemle devrim mücadelesinin ilk ve en önemli politik-askeri adımlarından birini somutlaştırmıştır. Partinin, kitle mücadelesi, ideolojik gelişim

çizgisi ve esasta silahlı propagandanın işlevleri bileşiminde yaşadığı süreç, devletin niteliğini tanımlayarak siyasi gerçekleri önemli ölçüde deşifre etmiştir. Bu süreçte, 12 Mart Açık Faşizmiyle devleti kısmen reorganize etmek ve proletarya cephesindeki gelişmeleri yoğunlaştırılmış terörle ezmek ihtiyacının öne çıktığı görülür.

P-C'nin açık faşizm döneminde devam ettirdiği savaş, Kızıldere Manifestosu ile yükseltılarak stratejik savunmanın anlamı belirginleştirilmiştir.

Kızıldere Askeri yenilgisinin doğrudan sonuçlarından biri de merkezi yapının çözülmesi ve örgütsel dağınıklık oldu. Geride kalan P-C'iler ve P-C sempatizanları birkaç yıl süren bir bekleyiş dönemine girdiler. İdeolojik nihilizmin 'arayış'ların, sağ sapmaların hızla boy verdiği bu dönemde resmi ve gayri-resmi inkarcılık, P-C'nin örgütsel dağınıklığından revizyonist, oportünist çevre ve yapıların doğmasına yol açtı.

Bir partinin niteliğinin, onun ideolojik, politik, örgütsel özelliklerinin sistematığı olması gerçeği temelinde, P-C'in örgütsel yapısının reorganizasyonu da P-C diyalektiğinin bir parçasıydı. Dolayısıyla o dönemde maddi güçlerin dağınıklığının giderilmesi, örgütlenme-savaşma prensiplerine bire-bir bağlı idi. Bu gerçeklerin bilincinde olan devrimcilere düşen görev, merkezi örgütlenmenin yeniden yaratılması ve öncü savaşının başlatılması idi. Bu amaçla P-C çevrelerinde arayışlarını sürdüren MLSPB öncülleri, bu çevrelerin tavrında "partileşme süreci", "birlik platformları", "ideolojik tartışma evreleri", "uzun süreli hazırlık" formülasyonları altında, savaşın uzun süreli askıya alınması bağlamında oportünist bir potansiyelin yattığını tesbit ederek bağımsız mücadele zorunluluğunu saptadılar.

O zamana kadar P-C düşünceleri ışığında sürdürülen çeşitli çalışmaların, birikimlerin ve çevrelerin merkezi bir yapı oluşumu kapsamında iktidar mücadelesi perspektif ve programlarına sokulması temelinde, 1975 yılında THKP-C/MLSPB kuruldu. Devrimci Yol öncülleri, Yurt Dışı ve Acil tasfiyeciliğine rağmen gerçekleştirilen bu organizasyon, çok yönlü hedefleri bağlamında, P-C sempatizan çevrelerine de hitap edecek, bu çevrelerin toparlanmasının tek reel seçeneği olarak kendi gündemini yaratacaktı.

MLSPB'nin oluşumu ve bağımsız bir örgüt olarak ülkenin siyasal düzleminde yerini alması, dönemin olguları bir bütün olarak değerlendirildiğinde özel

vurgular taşır. P-C sempatizanı kesimlerde iktidar mücadelesi örgütlülüğü kavram kargaşasından ibaret kalıyordu. Dernek çalışmaları, salt yatay mücadeleler, grupsal amatör çalışmalar dönemin başlıca faaliyetleri ve 'bekleyiş' temel çizgi iken, silahlı mücadele söylemde kalıyor ve hatta silahlı mücadeleyi savunduğunu söyleyenler dahi "provakasyon" edebiyatından kendilerini kurtaramıyordu. Ve böyle bir dönemde MLSPB, iktidar için örgütlenme ve savaşma hedeflerini önüne koyuyordu.

Bir yandan fabrikalarda, sendikalarda kitle mücadelesini sürdürmeye, kitlelerin örgütlenme ve eğitilme amaçlarına her düzeyde elemanını seferber etmeye çalışan MLSPB, okul ve derneklerde akademik-demokratik çalışmalarını P-C görüş ve tezleri ışığında yürüttü. MLSPB gerillaları, kuruluştan itibaren anti-emperyalist, anti-oligarşik anti-faşist hedefler temelinde şehir gerilla faaliyetlerini hızla yükseltmeye çalıştılar. Yoğun ve sürekli bir çatışma içinde, sınıf mücadelesinin PASS programlarına uygun olarak Amerikan ajanlarının, devrimcilerin katili olduğu tesbit edilen subay ve polislerin, siyonizmin temsilcilerinin, MHP yönetici ve örgütleyicilerinin cezalandırılması, MLSPB gerillaları tarafından gerçekleştirilmiştir. Şehir gerillası, küçük ve orta burjuvaziye-zarar vermemeyi amaçlamış, emperyalizmin ve Oligarşinin kişi ve kurumlarını (tekelci kuruluşları, karakolları, CIA-MİT görevlilerini, faşist polis şeflerini) hedeflemiştir.

Oligarşinin, MHP'yi örgütleyerek, devletle devrim hareketi arasındaki somut çatışmayı perdelemek, halk üzerindeki devletin geleneksel imajını korumak, silahlı devrimci hareketin yönünü saptırmak amaçlı programı karşısında, sivil faşistlere karşı mücadelenin, anti-emperyalist, anti oligarşik ve anti-faşist mücadelenin bir parçası olduğu bilincine uygun davranmıştır. MHP'ye karşı mücadeleyi ve MHP'nin saldırılarına karşı "korunmayı" tek işlev olarak görmeyen MLSPB, bu yönüyle de dönemin diğer bazı yapılarından, farklı bir politik taktik izlemiştir. Keza silahlı mücadelenin çeşitli örgütlerin gündemine girmesinde, MLSPB'nin 74 sonrası yarattığı pratiğin önemli rolü olmuştur.

Silahlı mücadele, sınıflar çatışmasının birinci dereceden faktörü olmasının emperyalist üretim ilişkileri ve çelişkilerinin bu döneminde devrimci zor'un çok daha fazla önem kazanmasının doğal sonucu olarak, tüm yeni sömürgelerde olduğu gibi, eğer üzerinde yükseldiği politikanın perspektiflerini sağlıklı bir biçimde içeriyor ve mücadelenin diğer cepheleriyle bütünleşebiliyorsa,. hızla ve geniş bir sempati potansiyeli yaratır. Yeni sömürgelerdeki Öncü Savaşı-Halk

savaşı tezlerinin pratiği, bunun dışında bir gelişim tarzı örneği ortaya koymamıştır.

MLSPB'nin örgütlenmesinin 74-75 ortamı içindeki tarihsel anlamı, izleyen yıllardaki gelişimle somutlaşmıştır. Bu gelişim seyrinin, yapay bir gelişme olmaması ve siyasal, sosyal plandaki özel bir momentin yakalanmasıyla oluşan devrevi bir kabarmanın ötesinde olgular taşıması nedeniyle, daha sonraki yıllarda önemli siyasal kazanımlar, çeşitli olumsuzluklara rağmen tükenmeyen bir ihtilalci dinamik aktarılmıştır.

P-C'nin ülkemiz devrimine sokmuş olduğu politik olgular üzerinde yükselen onun 74 sonrası ideolojik-örgütsel organizasyonu olan MLSPB'nin siyasal hattı, Politikleşmiş Askeri Savaş Stratejisidir. Halk Savaşını, stratejik savunma, denge saldırı evreleriyle aşamalandıran örgütlenme, gerilla savaşı temel olmak üzere, ekonomik, demokratik ve ideolojik çalışmalar bütünselliğinde mücadeleyi öngörür.

Bir yeni sömürge, sürekli faşizmin koşulları altında, illegal yapılanma esasında, yukarıdan aşağıya örgütlenen MLSPB, 12 Eylül öncesinde legal platformundaki çalışmalarını, DEVRİMCİ KURTULUŞ adı altında yürütmüştür. Konferanslar arası en yetkili organ ve yürütme organı olan Merkez Komitesi, MLSPB üyelerinin oluşturduğu kadro hücreleri ve bu hücrelere bağlı legal, yarı legal çalışma birim ve alanları şeması, MLSPB tüzüğüne bağlı olarak şekillenmiştir. Aynı biçimde, Merkez Komite Yayınları olarak bültenler çıkarılmış, hareketin görüş ve politik taktikleri açıklanmıştır. Sınıfın ve tüm emekçilerin çıkar ve talepleri Politik Askeri Savaşla somutlaştırılmış, sosyalizmin amaçları ve karakteri devrimci öncünün mücadelesinde ifade edilmiştir. Toplumsal yapılanmanın devletçe şekillendirilmiş niteliği, öncü savaşının yarattığı sosyal ve psikolojik etmenlerle, halktan yana yeni özellikler kazanmıştır. Anti emperyalist tavır ve amaçlar yine bu eylemlerde vurgulanmıştır.

MLSPB'nin yürüttüğü mücadelenin etkisi, doğal olarak, P-C çizgisinin mirasına sahip çıktığını iddia eden dönemin diğer örgütlenmelerin tabanındaki silahlı mücadele duyarlılığını geliştirmiş, onların kendi yapılarını silahlı mücadele için zorlanmalarının sonucunda da söz konusu organizasyonlar daha aktif bir mücadele izlemişlerdir. Öte yandan silahlı propaganda, P-C'ye sempati duyan fakat o aşamada henüz bir yapılanma içinde yer almamış devrimcilerde ve gruplarda yankı bulmuştur. Hareketimiz bu çevrelerin bir kısmı ile bağ kurarak

bunların saflara katılmasını sağlamış, fakat ne yazıkki, yarattığı sempatinin büyük bir kısmını örgütleyememiştir.

12 Eylül öncesi dönemde, içlerinde Eylem Birliği de olmak üzere bazı gruplarla birleşme ya da grupların harekete katılımı amaçlı süreçler yaşanmıştır. Ne varki bu girişimler çeşitli nedenlerle sonuçlandırılmamış ya da sonuçlandırılmamıştır. Ayrıca MLSPB tarihinde bir de ayrılık gündeme gelmiş ve 1978 yılında bir grup ayrılarak, 'Savaşçılar' adı altında örgütlenmişlerdir.

Hareketimizin 12 Eylül açık faşizmine teslim olmaması ve ortalığı kasıp kavuran tasfiyecilik, mültecilik vb. türden savaşı tatil etme anlayışları olmadığı ve açık faşizmden sonra da mücadelesini gücü oranında sürdürdüğü halde yenilmesi, kuşkusuz, çeşitli hata, zaaf ve eksikliklerinin sonucudur. 15 yıllık mücadele sürecinde ortaya koyduğu etkinliklere rağmen ideolojik mücadele platformunda ciddi eksiklikler sergilendi. Bu bağlamda da P-C sempatizanlarının başka yapılar içinde yer alması gerçekliğini tam anlamıyla dönüştüremedi. Gerilla eylemlerinin ve mücadelenin diğer biçimlerinin propaganda ve ajitasyonunu gerekli biçimde yürütemedi. Basın yayın planında eksikliğini gideremedi. Bunun yanı sıra kırsal alanda, kırsal alan amaçları doğrultusunda yeterli çalışmalara giremedi. Kadro politikasını hayata geçirirken, doğru prensiplerine rağmen zaaf gösterdi. SP faaliyetlerinin hedef ve çapının sistemli bir şekilde yükseltilmesi ve genişletilmesi programı defalarca sekteye uğradı. Görüş ve saptamalarımızın açılımlarının yapılması görevi yeterince gerçekleştirilmedi. Ekonomik-demokratik çalışma alanlarında sahip olunan doğru merkezi politika ve perspektifler, çalışma alanlarına özgü somut programlar biçiminde yeniden üretilmediği için ekonomik-demokratik-akademik mücadele alanlarındaki etkinlikler istenilen düzeyde gerçekleştirilmedi.

Özel tarihimizi ve hatalarımızı irdeleme-yargılama mantığımız ilkel ve dogmatik bir savunma hattı değildir. Öte yandan zaaf ve eksikliklerimizin yol açtığı yenilgi gerçeğinden hareketle inkarcılıkla buluşma mantığımız da yoktur. Marksist-Leninistler geçmişini o günün verileri içinde değerlendirerek dönüştürürler. Zafere giden yol, yenilgi sonuçlarını devrimciler ve karşı devrimcilerden hangisinin doğru kullanılabildiğinin de yoludur. MLSPB, proletaryanın ideolojik sınıf zaferlerinin bu anlamdaki tarihsel sorumluluğunu, geleceğin yaratılmasının ön koşullarından biri olarak görür.

Politik Askeri Liderliğin Birliği İlkesi'ne göre, mevzilendirmesinin her kademesi

çok yönlü pratiğin içinde olan MLSPB, mücadelenin ilk yıllarından beri onlarca şehit vermiştir. Çatışmalarda, işkencehanelerde, darağaçlarında katledilen birçok yoldaş, devrimin ve MLSPB'nin onur sayfalarındaki yerlerini almışlardır. 1978'de Adana'da Nurettin Gürateş, İstanbul'da Fehmi Gökçek, Diyarbakır'da Davut Günay katledildiler!. Bunları 1979'da Mustafa Mitaş, Bedir Ali Akarsu, 1980'de Hakkı Kolgu, Haluk Köylüoğlu, Hasan Karataş, İsmail Yiğit yoldaşların katli izlemiştir.

MLSPB, anlayışları çerçevesinde 12 Eylül'den sonra, aldığı bütün darbelere ve yönetim kademesini çatışmalarda, işkencehanelerde tekrar tekrar yitirmesine rağmen, savaşıma-örgütlenme geleneğini canlı tutmaya çalışmış, açık faşist teröre ideolojik ve örgütsel anlamda teslim olmamıştır. MLSPB, Nurettin Yedigöl, İbrahim Özalp, Atilla Ermutlu, Tamer Arda, Doğan Özzümrüt, Ercan Yurtbilir, Cebail Dinç, Kasım Akkurt, Nesimi Karaca, Bedrettin Şınnak, Suat İğli, Cenap Dizdar, Ahmet Saner ve Kadir Tandoğan yoldaşları açık faşizm sonrası sürdürülen mücadelede şehit vermiştir. 1978'de ise Didar Şensoy, MLSPB tutuklu ailelerinin yürüttüğü direnişin şehidi olmuştur.

İşkencehanelerde düşmana devrimin ve halkın sırlarının verilmemesi, bu yoldaki hiçbir hatanın bağışlanmaması prensibini belli başlı prensipleri arasında gören hareketimizin tutsakları, 12 Eylül zindanlarında da hiçbir dayatmaya boyun eğmeyerek direnişi sürekli yüksekte tutmuşlardır. 12 Eylül Faşizminin devrimci tutsakları teslim alma programlarını yenmede MLSPB tutsakları önemli rol oynamış ve kararlı bir direniş çizgisi hayata geçirmişlerdir.

Emperyalizme, Oligarşiye ve faşizme karşı sürdürdüğü mücadelenin yanısıra, enternasyonalist değerlere, ırkçılığa ve siyonizme karşı mücadeleye, Kürdistan halkının kurtuluş savaşına özel önem veren MLSPB, 1987 yılında III. Olağanüstü Konferansını gerçekleştirmiştir. Bu konferansta 12 Eylül yenilgisi ve geçmiş süreçler değerlendirilerek, dönemin politik taktikleri saptanmıştır. Kemalizm ve MDD programı açılımları da bu konferansın ortaya koyduğu sonuçlardandır.

Örgüt bünyesindeki eksiklikler, hatalar ve mücadele düzeyinin hedeflenen-gereken kapsama ulaştırmamasının doğurduğu sorunlara, 1985 sonrası örgüt platformunda ortaya çıkan problemler, mücadeleden uzaklaşanların tasfiyeci mantıkları eklenince örgütsel sorunlar büyüdü. Bir yanıla önemli dersler, mücadelenin geleceği için önemli deneyimler sunan, ama, sınıf mücadelesinde büyük bir kayıp anlamına gelen uzun bir zaman diliminin kaybına yol açan

sorunlarla uğraşma durumu, örgütü hantallaştırdı, mücadelenin yükseltilmesinden alıkoydu. Son tahlilde, stratejimizin yaşam bulmasında zaafa düşüldü. Bu gelişmeler, olumsuzluklar 1987 Konferansından sonra başlayan süreçte aşılmaya çalışıldı.

Devrimci Birliklerin, THKP-C'nin ideolojik-politik-örgütsel ilkeleri doğrultusunda ve mücadele içinde gerçekleşebileceğini savunan MLSPB, soyut birlik tartışmalarının dışında mücadele içinde beraberlik anlayışlarını savunmuştur. Öte yandan başlangıçtan beri özgücüne güvenme ve dayanma ilkesine bağlı kalınmış, gerek görüşlerde gerekse ilişkilerde tam bir bağımsızlık politikası güdülmüştür. Devrimini yapmış hiçbir ülkeyi hiçbir dönemde kendisine "merkez" olarak almamış, diğer ülkelerdeki devrimci örgütlere yaklaşımında da karşılıklı eşitlik ve içişlerine müdahale etmeme temelinde tutum almıştır.

▪ **THKP-C/MLSPB TESBİTLERİNİN ÖNEMLİ NOKTALARI:**

Gizli işgal, milli kriz, suni denge, emperyalist üretim ilişkileri gibi formülasyonlarda ifadesini bulan değerlendirmelerin ortaya çıkardığı devrimci çizginin ana hattı, (devrimin barışçıl mücadele metodlarıyla başarısının mümkün olmayacağı gerçeğinden hareketle), Öncü Savaşı-Halk Savaşıdır. PASS; dünyanın dönem özellikleri, bu dönemde yaşanmakta olan uluslararası emperyalizmin üretim dizgesinin ilişki ve çelişkileri, bu ilişki ve çelişkilerin yeni sömürgelere yansıyış biçimi değerlendirilerek soyutlanmış politik sentezdir. Bu sentez, çalışma tarzı ve anlayışların genel çizgisidir. Çağın hızla değişen özelliklerine göre biçimlenen ve ülkenin ekonomik, siyasal, sosyal koşulları çerçevesinde gelişen bu stratejinin askeri yönü, ülkenin her açıdan militarize edilmiş yapısının yanısıra, esasta ülkenin işgal altında bulunması ve işgalcilerle yerli işbirlikçilerinin bu kapsamdaki programlarının devrimci zor temelinde parçalanmasının zorunluluğuna bağlıdır.

Emperyalizm, çıkar hassasiyetinin realizmiyle, değişen dünya koşullarını değerlendirerek yeni sömürgecilik metodlarını zenginleştirmiş, geri bıraktırmış ülkelerin oligarşileriyle özgün ittifaklar kurarak, onlarla bütünleşerek, onlarda içselleşerek ülkelerin temel olgusu haline gelmiştir. Bu içselleşme süreci, dünya ölçeğindeki değişimlere paralel olarak süreklilik yeni özelliklerle geliştirilir. Kapitalizmin ülkeye yukarıdan aşağı, tüketim özellikleri öne çıkarılarak sokulması, kırlarda feodal özelliklerin, emperyalizmin programlarının öngördüğü oranda çözülmesi, kültürel ve sosyal alanda alabildiğine çarpık ve eklektik bir dokunun

oluşturulması, klasik sınıf ve mücadele tespitlerini de farklılaştırmıştır. Dolayısıyla, Marksizm-Leninizmin dogmatizmi yadsıyan doğası, yeni koşulların yukarıda vurgulanan savaş ve örgütlenme özelliklerini tanımlamıştır.

MLSPB, devrimci savaş karakterini, düşünce ve siyasal tespitlerinde, örgütsel yapılanmasında ve özel kültüründe de aynı dinamizmle, yaşamayı hedefler...

Bu bağlamda, kuruluşundan itibaren P-C'nin ihtilalci özünü korumak temelinde, güncelin, Marksist-Leninist düşüncenin bütün yeni dinamik ve olgularla sentezlenmesi çerçevesinde bir ideoloji anlayışı olmuştur. Devrimci ahlak, demokratik merkezîyetçilik, hiyerarşinin sekter ve liberal tutumlara karşı sürekli tavrı, dışımızdaki yapılanmalara karşı devrimci ölçülerde gösterilen duyarlılık, Kürdistan sorununda (Ortadoğu bütünselliğinde) ve radikal bir çözüm arayışı, mücadele platformlarında geliştirilecek beraberlikler, kadın sorununa ilişkin kapsamlı bir program olmamasına rağmen örgüt içinde cins ayrımcılığının pratik olarak aşılmış olması, onun önemli özelliklerinden olmuştur. Öte yandan 12 Eylül yenilgisinden sonra, yenilgi gerçeğinden hareketle gündeme getirilen, geçmişi ve o bağlamda geleceği yadsıma, inkarcılık, tasfiyecilik, sınıf savaşımının ve sosyalizm değerlerinin çeşitli biçim ve kılıklarda çiğnenmesi tavırlarına karşı mücadele, hareketimizin çok önem verdiği sorunlardan olmuştur.

MLSPB, bugünkü veriler kapsamında, dünya sosyalizminin düşünsel planda da yaşadığı bunalımı, sosyalizmin yöntemleriyle ve bunalım-açılım dizgesine bağlı tarihsel üstünlüğüyle çözüleceğini saptamaktadır. Bugün devrimimizin gerilla savaşı temelinde, emekçi kitlelerin yoğunlaşan isyan potansiyeline devrimci dinamikler kazandırılarak nicel ve nitel boyutlarıyla örgütlenmesi, dünya devrimler sürecine her zamankinden daha önemli soluklar kazandıracaktır. Ve ülkemiz emekçilerinin zaferi mutlaktır...

Kasım 1991

Kaynak: Sosyalizm ve Toplumsal Mücadeleler Ansiklopedisi - Sayı 71